

Čas nie je stroj, v ktorom sa presýpa piesok, ale kosec, ktorý viaže snopy. (A. Saint-Exupéry)

Zdá sa, že je to až neuveriteľne veľa rokov čo sme sa rozišli z topolčianskeho gymnázia. Mýlil som sa, keď som dúfal, že spoznám aj po rokoch nielen tváre svojich spolužiakov. Desaťročia zvíťazili nad vtedajším presvedčením. Možno aj oni už nespoznajú mňa.

Často však stačí krátky rozhovor, dlhšia chvíľa pozornosti, aby jemný úsmev, pohyb, gesto prezradil čas spoločne strávený v školských laviciach. Už nie sú za tým spoločné problémy, učebňa, spoločenstvo poznávania. Aj tak verím, že stopy, i keď časom zaviate, zostávajú a budú nás navždy spájať tým, čo vtedy, v dobe stredoškolskej, preblesklo v mysli a v srdci túžiacom po skutočnej pravde a jednoduchej kráse.

Chcem iba vyjadriť presvedčenie, že čas uplynulých zážitkov, študijných i pracovných starostí či rodinných radostí, úspechov i prehier, strát i nálezov, konzumu a ideálov, kariéry, ale aj pokory, prispela k tomu, že sme dospeli v dospelých, prinášajúcich akú-takú úrodu.

Verím, že žijete nielen z toho, čo dostávate, ale predovšetkým z toho, čo dávate. Buďte bohatí tým, že slúžite dobrou a milosrdnej spravodlivosti. Ak ste spoznali svoju úlohu tam kde ste, máte viac ako si zaslúžite. Povznesenie mysle, zduchovenie je zmyslom zážitkov z vecí a javov. Ľudská láska je vyjadrená spoluprácou na chráme večného Absolútna. Tak a tam sa spoznáme vo svojej bezbrehej nahote, aby sme z pochopenia podstaty seba i sveta už nemali žiadne otázky.

Želám nám všetkým, ktorí sme akýmkoľvek spôsobom duchovne spojení s činnosťou Gymnázia v Topolčanoch, aby radosť v duši a pokoj v srdci boli pre nás viac ako milý zážitok. Spoznajte trvalé hodnoty láskavej ľudskosti i božskej nezištnosti. Nech nás požehná Ten, ktorý vyzvára zvonom milostiplného Tajomstva.

Srdečne vás pozdravujem.
 Dušan Jedinák, Top. 2012

